

Máme se bát milujícího Boha?

Tato přednáška vychází z následujících premis: **Bůh existuje, Ježíš Kristus je jediná cesta k Bohu, Starozákonní a Novozákonní Písma Bible jsou inspirována Bohem.** Abych však alespoň v kostce nabídl nějaký rozumný základ pro pravdivost těchto premis, uvedu některé verše z Písma. Nechci po Vás, abyste slepě přijímali, co říká Písmo, ale přál bych si, **abyste o tom, co říká Písmo přemýšleli a vypořádali se s argumenty Písma poctivě a rozumně.**

1) Verše, kterými **Bůh apeluje na rozum člověka**, že existence světa je důkazem jež svědčí pro existenci Božského Stvořitele: “Vždyť to, co může být o Bohu poznáno, je jim zjevné, Bůh jim to přece zjevil. Jeho neviditelné znaky, totiž ta jeho věčná moc a božství, jsou přece od stvoření světa jasně vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu.” (Římanům 1:19-20 NBK) Přemýšlejte o světě kolem sebe, o jeho inteligentním a účelném uspořádání, jeho řádu a zákonitostech, jeho neuvěřitelné komplikovanosti a budete moci poznat, že toto dílo je důkazem, který svědčí o svém autorovi - všemohoucím Bohu.

2) Verše, kterými **Bůh opětovně apeluje na rozum člověka**, že se naplnilo vše, co je o Ježíši Kristu napsáno ve Starozákonních Písmech Bible: “Tehdy jim řekl: 'Toto jsou slova, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi, že se musí naplnit všechno, co je o mně napsáno v Mojžíšově zákoně, v Prorocích a v Žalmech.’” (Lukáš 24:44NBK) Zkoumejte Starozákonní Písma Bible (dále též jen “SZ”), zda a co je v nich napsáno o Ježíši a zkoumejte Novozákonní Písma Bible (dále též jen “NZ”), zda a jak se to naplnilo na Ježíši. Ověřujte si pravdivost Písma vnitřním důkazem Písma, tj. jeho vnitřním souladem a logičností a budete moci poznat, že Písmo, jehož jednotlivé knihy byly napsány v průběhu cca 1500 let (poslední z nich je z konce 1. stol. po Kristu) v různých částech světa (např. Sinaj, Kanaan, Babylon, Malá Asie, Korint, Řím), pisateli různého vzdělání a společenského postavení žijících v různé době v různých kulturách (jsou mezi nimi např. pastevci, králové Izraele, poradce babylonského krále, číšník perského krále, židovští rybáři, řecký lékař), je důkazem, který svědčí o tom, že Ježíš Kristus naplnil SZ proroctví o příchodu Spasitele.

3) Verše, kterými **Bůh znovu apeluje na rozum člověka**, že spása (tj. záchrana) je v uposlechnutí evangelia, což je dobrá zpráva o tom, že Boží Syn Ježíš Kristus zemřel za naše hříchy, byl pohřben a vstal z mrtvých, k čemuž Bůh nabízí důkaz, jímž je a) soulad těchto událostí s proroctvími SZ a b) svědectví očitých svědků, kteří viděli vzkříšeného Ježíše Krista: “Připomínám vám, bratři, evangelium, které jsem vám kázal, které jste přijali a v němž stojíte, skrze něž také docházíte spasení (pokud se držíte slova, které jsem vám kázal - jinak byste uvěřili nadarmo). Předal jsem vám totiž především to, co jsem také přijal: že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a že byl pohřben a třetího dne byl vzkříšen podle Písem a že se ukázal Kéfovi a potom dvanácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratrů najednou, z nichž většina dosud žije a někteří zesnuli. Pak se ukázal Jakubovi, potom všem apoštolům a naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně.” (1. Korintským 15:1-8 NBK) V době, kdy psal Pavel tento dopis žily ještě stovky očitých svědků, kteří viděli Ježíše Krista po jeho vzkříšení. Svědectví některých z nich jsou zapsána v Novém zákoně. Zkoumejte tato svědectví. Pokuste se poctivě a rozumně vyhodnotit tyto důkazy a budete moci poznat, že Ježíš vstal z mrtvých.

4) Verše, kterými **Bůh rovněž apeluje na rozum člověka**, že jednoho dne bude každého člověka soudit, k čemuž Bůh nabízí důkaz, jímž je vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých: “**Bůh ale přehlédl časy této nevědomosti a nyní prikazuje lidem, aby všichni všude činili pokání, protože určil den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého k tomu ustanovil, o čemž podal každému důkaz, když ho vzkřísil z mrtvých.**” (Skutky 17:30-31 NBK)

Já jsem uvedl pouze několik málo důkazů. Důkazů je však více. **Zkoumejte důkazy z Písma a rovněž vnější důkazy, jež svědčí o pravdivosti Písma, např. z archeologie, historie, paleografie (věda, která studuje staré písemnosti), textové kritiky, ale i biologie, genetiky (věda zabývající se dědičností,**

geny), matematiky, fyziky, astronomie, atd. Člověk nemusí být vědec, aby mohl poznat pravdu. Následující část powerpointové prezentace je určitým návodem, jak si ověřovat pravdivost Písma tam, kde je to možné.

Když to shrnu, **Bůh apeluje na člověka, aby svým rozumem vyhodnotil důkazy, jež svědčí o tom, že Bůh existuje, že člověk je jeho dílem, že člověka bude jednoho dne soudit za jeho hříchy a že záchrana člověka před Božím trestem za hříchy je prostřednictvím Spasitele, Božího Syna Ježíše Krista**, jež v obecné rovině spočívá v tom, že jej bude člověk poslouchat jako svého Pána a plnit Jeho vůli zjevenou v Písmu.

Máme se bát milujícího Boha?

Milující Bůh

Nyní k jádru této přednášky. Máme se bát milujícího Boha? Bůh, který nás stvořil je Bohem milujícím! Nejenže podivuhodným způsobem **stvořil člověka**, umístil ho do vhodného prostředí na zemi, kde nám poskytuje podmínky pro život a uspokojování našich potřeb, **dal člověku své zákony**, jejichž dodržování je podmínkou svatosti a dokonalého štěstí člověka, ale hlavně **dal člověku svobodu rozhodování**, zda se bude řídit Jeho zákony, či nikoliv a s tím spojenou odpovědnost za jeho špatná rozhodnutí. Za tuto naši svobodu však **sám Bůh zaplatil nejvyšší cenu tím, že obětoval svého Syna Ježíše Krista na kříži**, aby nám mohl nabídnout záchranu **před trestem za naše špatná rozhodnutí, neboli hříchy**.

Problém # 1 člověka je hřích

Tím se dostávám k problému # 1 člověka ve vztahu k Bohu, kterým jsou naše hříchy. Je to náš největší problém, který máme, přestože si to mnozí lidé vůbec nepřipouštějí. Co je to hřích?

Hřích je dopouštění se toho, co je zlé v Božích očích. (5.Mojžíšova 9:18)

Hřích je bezzákonnost, tj. jednání proti Božímu zákonu. (1. Jan 3:4)

Hřích je dále nečinění toho, o čem člověk ví, že je dobré. (Jakub 4:17)

Toto není vyčerpávající definice hříchu, avšak pro účel této přednášky je dostačující.

Milující Bůh trestá

Základní nepochopení Boží lásky mezi lidmi spočívá ve falešné představě, že milující Bůh pouze miluje, že Bůh je pouze láska. Avšak Bůh, který nás stvořil, svými zákony určil lidem závazná pravidla chování, jakož i trest za porušení těchto pravidel, tj. za hříchy. Milující Bůh tedy trestá. Na tom není nic neobvyklého. I milující rodiče dávají svým dětem závazná pravidla a trestají je za porušení těchto pravidel. Je to proto, že usilují o dobro dětí. Bůh usiluje o naše dobro. Definitivní trest za hříchy pro ty lidi, kteří odmítli Boží spásu je v Bibli popsán jako věčné utrpení v oddělení od Boha, jež bude následovat po dni posledního soudu: **“Potom řekne také těm po levici: 'Jděte ode mě, vy proklátí, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly...’”** (Matouš 25:41 NBK)

Člověk se rodí do tohoto světa jako nevinné, bezhříšné dítě, ale již záhy se “učí” lhát, podvádět, manipulovat s lidmi a další špatnosti, a to ještě dříve, než si prostřednictvím svého svědomí, zkušenosti, poznání a rozumu dokáže plně uvědomit svou odpovědnost dodržovat Bohem stanovená morální pravidla. Okamžikem, kdy člověk dozraje této morální odpovědnosti, je každá špatnost, které se dopustí, hříchem v Božích očích a tento hřích ničí duchovní vztah člověka s jeho duchovním Otcem, kterým je Stvořitel Bůh.

Milující Bůh nabízí milost

Protože jsme se všichni dopustili hříchů, všichni si zasloužíme trest za své hříchy. Neexistoval by žádný způsob, jak bychom mohli být zachráněni před tímto trestem, pokud by k nám Bůh neměl lásku a nenabídl nám svou milost. A tak trest věčného utrpení v oddělení od Boha zůstal vyhrazen pouze pro ty lidi, kteří odmítli milost, kterou jim Bůh nabídl ze své lásky. Pozor, to se netýká jen ateistů!

Nejvyšší projev Boží lásky k lidem

Následující verše z Bible popisují nejvyšší projev Boží lásky k lidem. Přemýšlejte o tom, jak tyto verše charakterizují Boží lásku k nám lidem:

“Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život. ... Kdo v něj věří, není souzen, ale kdo nevěří, je již odsouzen; neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Božího Syna.” (Jan 3:16, 18 NBK)

“Bůh však dokazuje svoji lásku k nám, neboť když jsme ještě byli hříšníci, Kristus zemřel za nás. Když jsme tedy nyní ospravedlněni jeho krví, budeme potom mnohem spíše skrze něho zachráněni před hněvem. Neboť jestliže, když jsme ještě byli nepřátelé, byli jsme s Bohem smířeni skrze smrt jeho Syna, mnohem spíše, když jsme již smířeni, budeme zachráněni jeho životem.” (Římanům 5:8-10 NBK)

Z výše uvedeného vyplývá, že Boží láska k lidem je:

1] Nesmírně obětavá, protože Bůh obětoval svého Syna za hříšníky, tzn. za své nepřátele. Boží Syn Ježíš Kristus svou smrtí na kříži vzal na sebe trest za naše hříchy. Ti, kdo Ježíše přijímají za svého Pána a Spasitele, jsou na podkladě Jeho oběti ospravedlněni ze svých hříchů (tzn. že jejich hříchy jsou jim odpuštěny, tím jsou usmířeni s Bohem, zachráněni před Božím hněvem a nebudou odsouzeni k trestu za tyto hříchy) a On jim daruje věčný život. Současně je tato obětavá Boží láska k nám:

2] Zcela podmíněná, protože se vztahuje pouze na ty lidi, kteří plní Bohem stanovené požadavky, jež jsou shrnuty v jednom slově “věří”. Zde je nutno podotknout, že se nejedná pouze o víru, ale slovo “věří” je zkratkou pro celý proces uposlechnutí Boha člověkem, přičemž víra člověka prostupuje každým krokem tohoto procesu uposlechnutí (viz. např. Skutky 2:36-42).

Láska, kterou Bůh vyžaduje od lidí

Nejenom, že Bůh projevil svou lásku k nám lidem, ale rovněž vyžaduje, abychom projevovali svou lásku k němu. K tomu chci podotknout, že se nejedná pouze o přání Boha, ale o Jeho výslovné přikázání. Následující verše z Bible popisují lásku, kterou od nás lidí vyžaduje Bůh. Přemýšlejte o tom, jak tyto verše charakterizují Bohem vyžadovanou lásku od lidí:

“Ježíš mu řekl: 'Budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.' To je první a největší přikázání.” (Matouš 22:37-38 NBK)

“Ježíš mu odpověděl a řekl: 'Jestliže mě někdo miluje, bude zachovávat mé slovo; a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a zřídíme si u něj příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova; a slovo, které slyšíte, není mé, ale Toho, který mě poslal, Otcovo.” (Jan 14:23-24 NBK)

Z výše uvedeného vyplývá, že **láska člověka k Bohu**:

1] Musí zahrnovat na 100% srdce, na 100% duši a na 100% mysl (tj. rozum!). Současně je tato naše láska k Bohu:

2] Zcela podmíněná, protože ji lze projevovat pouze zachováváním Božího Slova.

Když bude člověk milovat Boha způsobem, který vyžaduje Bůh, pak se nebude svévolně dopouštět hříchů, uvěří evangeliu, přijme Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele a uposlechně to, co Bůh v Písmu vyžaduje proto, aby takovému člověku odpustil jeho hříchy (tím jej zachránil před trestem za jeho hříchy v den posledního soudu) a daroval mu věčný život.

“Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem.” Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: 'Co máme dělat, bratři?' Petr jim odpověděl: 'Obraťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů a dostanete dar Ducha svatého. Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.' A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: 'Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!' Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.” (Skutky 2:36-42 EB)

Z opatrnosti se ještě jednou zmíním o podstatě Boží spásy (tj. záchrany) člověka z jiného úhlu: Zatímco Boží spravedlnost vyžaduje trest za hříchy člověka, Bůh ve své lásce k nám poslal svého Syna Ježíše Krista, aby vzal tento náš trest na sebe, což se stalo Jeho smrtí na kříži a ve svém milosrdenství pak Bůh nabízí odpuštění hříchů a věčný život každému, kdo přijme Ježíše za svého Pána a Spasitele a plní Boží vůli v NZ. Za hříchy takového člověka již Ježíš zaplatil vlastní krví. Naproti tomu, člověk, který nepřijímá Ježíše za svého Pána a Spasitele a nejedná podle Božího Slova v Písmu (tzn. odmítá Boží spásu), bude v den posledního soudu za své hříchy potrestán Bohem věčným utrpením.

Problém # 2 člověka je nedostatek lásky k Bohu

Je mnoho těch, kteří se hlásí k Bohu. Říkají, že Bůh je láska a že oni milují Boha, ale z Božího Slova v Písmu zachovávají pouze to, co se jim líbí a zbytek ignorují nebo odmítají. Tak prokazují, že nemají lásku k Bohu, kterou od nich vyžaduje Bůh. Tím se dostávám k problému # 2 člověka ve vztahu k Bohu, kterým je nedostatek lásky člověka k Bohu. Důsledky tohoto problému jsou pro člověka stejně fatální jako důsledky problému hříchu.

“Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích. Mnozí mi v ten den řeknou: 'Pane, Pane', copak jsme ve tvém jménu neprorokovali? Nevymítali jsme ve tvém jménu demony a nedělali jsme ve tvém jménu mnoho zázraků? A tehdy jim vyznáám: 'Nikdy jsem Vás neznal. Odejděte ode mě, vy, kdo konáte nepravost!’“ (Matouš 7:21-23 NBK)

A kam že tito lidé odejdou v den posledního soudu? Na stejné místo, kam půjdou ateisté – do věčného utrpení v oddělení od Boha. Proč tam půjdou? Protože mají hříchy, za které Bůh stanovil věčný trest. Proč jim Bůh neodpustí jejich hříchy? Protože nekonali Jeho vůli, nezachovávali Boží Slovo, které je zjeveno v NZ a tím prokázali, že Boha nemilují jim vyžadovaným způsobem. Proč nezachovávali Boží Slovo a nemilovali Boha jim vyžadovaným způsobem? Protože jim chyběla bázeň před Bohem.

Problém # 3 člověka je nedostatek bázně vůči Bohu

Tím se dostávám k problému # 3 člověka ve vztahu k Bohu, kterým je nedostatek bázně člověka vůči Bohu. Bůh ve SZ říká: **“Počátek poznání je bázeň před Hospodinem, moudrostí a kázní pohrdají pošetilci.”** (Příslaví 1:7 EB) Člověk potřebuje bázeň vůči Bohu, aby jednal přesně podle Božího Slova.

Uvedu několik příkladů lidí bez bázně před Bohem z Písma. Povšimněte si hlavně to, k čemu je nedostatek bázně před Bohem dovedl a jak je za to potrestal Bůh:

- 1) Lidstvo v době Noeho. Lidé neměli bázeň před Bohem, což se projevovalo ohavnostmi, kterých se dopouštěli. Co s ním Bůh udělal? Zničil jej potopou. Zachránil se pouze spravedlivý Noe s manželkou a jejich tři synové se svými manželkami. (1. Mojžíšova 6:5-7:24)
- 2) Obyvatele Sodomy a Gomory. Opět, neměli bázeň před Bohem, což se projevovalo ohavnostmi, kterých se dopouštěli. Co s nimi Bůh udělal? Zničil je ohněm. Zachránil se pouze spravedlivý Lot a jeho dvě dcery. (1. Mojžíšova 18:16-19:29)
- 3) Většina dospělých Izraelců, které Bůh vysvobodil z egyptského otroctví a vedl je do zaslíbené země. Opět, neměli bázeň před Bohem, což se projevovalo ohavnostmi, kterých se dopouštěli. Co s nimi Bůh udělal? Ze všech stovek tisíců dospělých Izraelců, kteří vyšli z Egypta, pouze dva, Jozue a Kaleb, vešli do zaslíbené země a zbytek pomřel v pustině. (2. Mojžíšova 32, 4. Mojžíšova 11-14, 16, 25, 1. Korintským 10:1-12)
- 4) Ananiáš a Safira, kteří byli členy křesťanské církve v Jeruzalémě v 1. století po Kristu. Neměli bázeň před Bohem, což se projevovalo tím, že lhali Bohu a Bůh je namísto potrestal smrtí. (Skutky 5)

Bázeň před Bohem schází i většině lidí v dnešní době. Přečtěme si, co je za to čeká od Boha, pokud se neobráti k Bohu: **“U Boha je totiž spravedlivé, aby těm, kdo vás sužují, bylo odplaceno soužením a vám, kdo jste sužováni, odpočinutím s námi, až se zjeví Pán Ježíš z nebe se svými mocnými anděly a v ohnivém plameni uvede pomstu na ty, kdo neznají Boha a nejsou poslušni evangelia našeho Pána Ježíše Krista. Ti ponесou trest věčné záhuby, odloučení od Pánovy tváře a od slávy jeho moci, v ten den, kdy přijde, aby byl oslaven ve svých svatých a ukázal se jako podivuhodný ve všech věřících – neboť jste uvěřili našemu svědectví mezi vámi.”** (2. Tesalonickým 1:6-10 NBK)

Ježíš řekl: **“Vcházejte těsnou branou. Prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby, a mnoho je těch, kdo vcházejí skrze ni, neboť těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málo je těch, kdo ji nalézají.”** (Matouš 7:13-14 NBK)

Proč tomu tak je? Protože lidé nemají bázeň vůči Bohu.

Pavel napsal, křesťanům do Filip: **“Proto, moji milovaní, jako jste byli vždycky poslušní, nejen když jsem byl přítomen, ale nyní mnohem více, když jsem nepřítomen, s bázní a chvěním uskutečňujte spasení svých duší.”** (Filipským 2:12 NBK)

Petr v promluvě k římskému setníkovi Kornéliovi a k dalším pohanům, kteří byli v jeho domě a poslouchali evangelium, uvedl následující: **“...Opravdu shledávám, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě je mu příjemný ten, kdo se ho bojí a koná spravedlnost.”** (Skutky 10:34-35 NBK)

Závěr

Z výše uvedeného vyplývá, že láska Boha k člověku a bázeň člověka před Bohem jsou v dokonalém souladu. Všichni potřebujeme bázeň před Bohem, abychom zachovávali Boží Slovo a tím projevovali lásku, kterou od nás vyžaduje milující Stvořitel Bůh. Opak totiž znamená pro člověka fatální důsledky – věčné utrpení.

Nyní ještě krátce k tomu, jak se projevuje nedostatek bázně a lásky člověka vůči Bohu. Projevuje se tím, že člověk nerespektuje autoritu Božího Slova a nejedná podle něj. Důsledkem toho jsou lidmi vytvořená falešná náboženství, “různé cesty” k Bohu, relativismus (neexistuje žádná absolutní pravda), existence množství denominací a ekumenismus, jež usiluje o falešnou jednotu mezi věřícími v Ježíše Krista založenou na toleranci různých věr. Skutečná jednotu mezi křesťany je jednotu ve víře založená na pravdě Božího Slova (Efezským 4:3-6). Připomínám, že lásku, kterou od lidí vyžaduje Bůh lze projevat pouze zachováním Božího Slova, které je v Písmu.

Dovětek

Bůh nás stvořil jako svobodné bytosti, které se mohou svobodně rozhodnout, zda udělají dobro nebo zlo - hřích. Za tuto naši svobodu však Bůh zaplatil krví svého Syna Ježíše. Podobně, jako Vy, i já jsem se dopustil hříchů. Mé hříchy ze mě udělaly nepřítele Boha, ale protože jsem zachoval Boží Slovo: uvěřil a vyznal, že Ježíš je můj Pán a Spasitel, učinil pokání z hříchů, byl jsem pokřtěn ponořením pod vodu na odpuštění hříchů, splnil jsem podmínky stanovené Bohem v Jeho slově (Skutky 2:36-42) proto, aby mi Bůh odpustil mé hříchy. Podobně jako byl ukřižován Kristus, i já jsem ukřižoval svého starého člověka hříchu. Podobně jako byl pohřben Kristus, i já jsem pohřbil svého starého člověka hříchu při křtu (řecké baptizo = ponořit *pod vodu*). Podobně jako Kristus vstal z mrtvých, i já jsem vstal k novému životu (z vody při křtu) odhodlán zachovávat vůli Pána Ježíše Krista, která je v Písmu (Římanům 6).

Bůh projevil svou lásku ke mně tak, že Jeho Syn Ježíš Kristus podstoupil trest na kříži i za mé hříchy. Tím, že se snažím zachovávat Boží vůli zjevenou v Písmu, prokazuji svou bázeň a lásku k Bohu a nemusím se obávat dne, kdy Bůh bude soudit všechny lidi: **“V tomto došla Boží láska s námi k dokonalosti: abychom měli smělou důvěru v soudný den, poněvadž jaký je on, taková jsme i my na tomto světě.”** (1. Jan 4:17 NBK)

Nejdůležitějším poselstvím Písma je evangelium, o kterém Pavel napsal křesťanům do Říma: **“Nestydím se totiž za Kristovo evangelium, neboť je to Boží moc ke spasení každého, kdo věří, předně Žida, ale i Řeka. Neboť v něm je zjevena Boží spravedlnost z víry k víře, jak je napsáno: “Spravedlivý pak bude žít z víry.”** (Římanům 1:16-17 NBK)

I Vy můžete být spaseni (zachráněni před Božím hněvem a trestem kvůli Vaším hříchům), pokud uposlechnete evangelium a tím projevíte svou bázeň a lásku k Bohu. V takovém případě Vám Bůh odpustí Vaše hříchy a daruje Vám věčný život. Jedinou další alternativou je věčné utrpení. Žádná třetí možnost neexistuje. Rozhodnutí, jaká bude Vaše věčnost, záleží jen na Vás a činíte jej již dnes tím, jak se stavíte k oběti Ježíše Krista na kříži a Jeho evangeliu.

V Praze dne 22.03.-10.04.2008
Revize 22.09.2009

Robert Hodanko
e-mail: hodanko@volny.cz
mobil: 731 102 709
www.viravboha.cz

Pomocné poznámky

Láska, kterou nás miluje Bůh a kterou Bůh vyžaduje od lidí:

AGAPE

Významy řeckých slov:

agapao: milovat, být plný dobré vůle a totéž projevovat

agape (odvozeno z agapao): láska, dobrá vůle, dobrodiní

Nejlépe je obsahová náplň pojmu agape lásky definována v 1. Korintským 13:4-8:

“Láska (řecky: agape) je trpělivá, je dobrotivá, láska (řecky: agape) nezávidí, láska (řecky: agape) se nevychloubá ani nenadýmá; nechová se nepatříčně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nemyslí na nic zlého; neraduje se z nepravosti, ale raduje se s pravdou; všechno snáší, všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží. Láska (řecky: agape) nikdy neselhává...”